

la tribuna

Andorrà, orgullós de les meves arrels

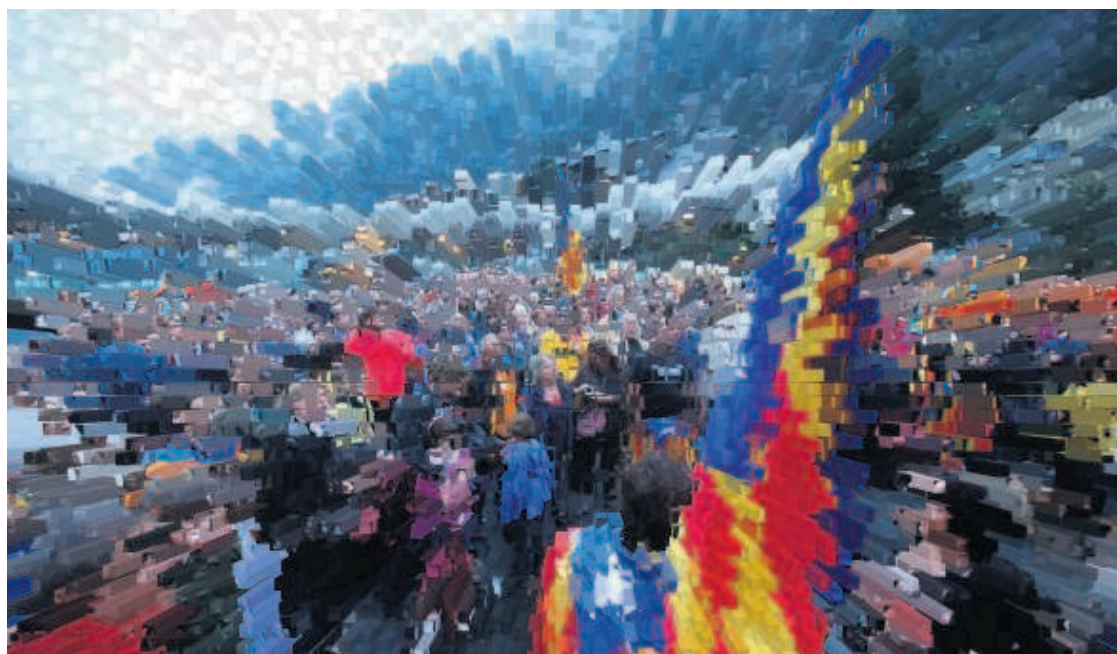
Per què vaig participar en la Via Catalana? En primer lloc, per respecte als meus avantpassats

VÍCTOR IRIARTE

Sóc andorrà, fa més de vint anys que visc a la parròquia d'Ordino, però la meva infantesa va transcórrer pels carrers d'Andorra la Vella. El meu cor és andorrà però estic molt orgullós de tenir arrels catalanes, i aquests dies veig amb molta tristor com dia a dia, llegeixo crítiques d'andorrans a d'altres ciutadans que es posicionen a favor de la independència de Catalunya. Semblaria ser que per ser un bon andorrà has d'ignorar el que succeeix als nostres voltants, no tolerar la llibertat d'expressió d'altres col·lectius i només opinar sobre el que succeeix a Andorra.

Tota la meva família vàrem participar activament en la Via Catalana per la Independència, i puc dir que vaig sentir una enveja sana. Per què? Doncs perquè desitjaria que algun cop poguéssim sentir la mateixa unitat a Andorra. Va ser una experiència única, tothom il·lusionat pel mateix, sense diferències de classes socials, ni colors, ni orígens, un poble unit, lluitant pel seu futur. Per què vaig participar en la Via Catalana? En primer lloc, per respecte als meus avantpassats, i així mantenir viu l'esperit de lluita d'un poble que mai s'ha rendit. En segon lloc, per defensar una llengua, la meua, la nostra, la qual està sent maltractada darrement. *El català*, la llengua oficial d'Andorra, crec que tots els andorrans hauríem d'indignar-

nos quan la nostra llengua és atacada. I en tercer lloc, pel mateix motiu que vàrem participar en la manifestació organitzada per AD800, perquè si no estàs d'acord, no val quedar-se a casa criticant, no! Cal participar activament, i així donar exemple als nostres fills, perquè ells són el futur. Vaig estudiar a Catalunya, i mai m'he sentit com un nouvingut, el poble català és tolerant i respectuós, a Catalunya tothom té clar que si han crescut i han madurat com a país, té molt a veure amb la immigració.

Els meus pares fa més de 40

anys que van arribar a Andorra per obrir un negoci, un restaurant, i com ells molts catalans, francesos, portuguesos i d'altres, que en l'actualitat serien joves emprenedors o inversió estrangera, però a diferència de Catalunya, Andorra mai ha fet el possible perquè fossin un més, no van poder decidir sobre el seu futur o el dels seus fills fins passats 20 anys, encara que paguessin tots els impostos com qualsevol andorrà, aquí també haurien de reconèixer que s'ha crescut gràcies a la immigració, però malauradament no es diu o es diu amb

la boca petita.

Tal com he dit anteriorment, sento molta tristor quan llegeixo comentaris als diaris com aquest, i l'escriu literalment: "Enviat per andorrà; Ni sal, ni sucre, ni alcohol, ni fum, ni dones, ni caça, ni pesca. Colla de Perets López, de Noemís i de la vostra s__a m__e: RIU AVALL. Això és Andorra i així era abans que vosaltres hi arribéssiu. Us deixem treballar, viure i fins i tot us deixem fer política. Us donem la mà i agafeu el braç. Potser que els andorrans comencem a fer alguna cosa davant d'aquesta colla de nouvinguts que

demanen la doble nacionalitat, davant d'aquests aprofitats que ens volen vindre a manar."

L'únic que desitjo és que cada dia hi hagi menys gent que pensa així, però moltes coses de les que diu aquest missatge, succeeixen. Fa dos anys vaig participar en la política comunal, i malauradament em van fer sentir com un nouvingut a Ordino, només per ser d'Andorra la Vella, també vaig sentir comentaris com aquests -us deixem fer política -que era un aprofitat -ens volen vindre a manar. L'única intenció en participar de la política comunal era treballar per aconseguir una millor parròquia i més justa, mai no he pretès ser polític, únicament un ciutadà que fa política per millorar les coses, i l'únic que he aconseguit amb aquesta experiència ha estat no poder progressar professionalment al meu lloc de treball, per no ser del partit de la majoria. Per sort no necessito viure de la política com d'altres, que fa més de vint anys que viuen del *cuanto*. La conclusió de tot plegat és que Andorra madurarà quan ningú en aquest país se senti un nouvingut, quan es reconegui que s'ha crescut gràcies a l'ajut de la immigració, i quan els residents tinguin drets des del primer dia.

Serem capaços algun dia de fer una via a l'andorrana per aconseguir un país que treballi unit i un futur millor per als nostres fills.